

— di provenienza, dobavno mjesto; — di riunione, mjesto sastanka, sastajališta; — di residenza, sjedište sijelo; — di scaricazione, stovarište, iskrcavalište; — di sepoltura, grobište; la festa non ha avuto —, svečanost nije održana; cedere il —, otstupiti mjesto; è de' nostri —, iz naših je krajeva; i -i santi, Palestina; non aver nè fuoco nè —, nemati ni kuće ni kućišta, biti puki, ubogi siromah; a tempo e —, u svoje vrijeme; aver — (accadere), dogoditi se, desiti se; biti, bivati, nastupiti; aver — di, imati razloga da; dar — a, dati priliku, uzrokovati; tenér — di, zamjenjivati, zamjeniti; (leg.) dichiarazione di non farsi — a procedere, izjava, da nema mjesata postupku; ciò non ha —, neuputno je; far —, ukloniti se (s mjesata), (ad una domanda) uvažiti, uslišati, uđovoljiti; in questo —, ovdje; in nessun —, nigdje; in primo —, na prvom mjestu; in ultimo —, na posljednjem mjestu; in — di, mjesto, umjesto (col gen.); in —, umjesto toga; in — che, dok, dokle; sul —, na mjestu. || Sinón.: posto, sito, posizione, parte.

luogotenente, m. (mil.) poručnik; — generale, vojnički čin, kome odgovara danas divizijski general; — di vascello, mornarski poručnik (kapetan kopnene vojske); — (del regno) namjesnik; ban.

luogotenenza, f. (mil.) poručništvo, poručni čin; (sede del luogotenente) namjesništvo; banovina.

luogotenenziale, ag. (bur.) namjenski; banski, banovinski.

lupa, f. vučica; (gran fame) pasji glad; (bot.) érba —, vodnjača, vodovodac, goveđača; la — di Roma o la lupa, rimski grb.

luparia, f. vučja jazbina.

lupanare, m. javna kuća.

lupetto o lupicino, m. dim. vučica; cane lupetto, vučjak.

lupigno, ag. vučji; vuče dlake.

lupinella, f. (bot.) turska djetelina, slatka trava.

lupino, m. (pianta) vučak; ciò non vale un —, te no vrijedi ni pišljiva boba. || ag. V. lupigno.

lupo, m. vuk, kurjak; (coll.) vučad; (fig.) veliki izjelica, izješa, žderonja; — di mare, morski vuk (neustrašiv i neugladen stari mornar), morski kurjak, (pesce) morski grgeč, smudut; — cerviéro, stepski ris; equipaggio per la caccia del —, pribor za lov na kurjake; (fig.) cadere in bocca del —, pasti u zamku; (iron.) fare il — pecoraio, dati vuku da pazi na ovce; (prov.) — non mangia —, vuk vuka ne jede; la fame caccia il — dal bosco, glad tjera vuka iz šume; marciare a passo di —, prikradati se, prikrasti se, ići na prstima; èsser conosciuto come il — grigio, bianco, biti poznat kao zla para; tra cane e —, u sumrak, u sutor; freddo da —, zima da puca drvo i kamen; il — è nella favola, kada se govori o vuku, a vidi mu se rep, mi o vuku, a vuk na vrata (kada se o nekome govori i on nenadno bane); chi pècora si fa, (il) lupo la mangia, tko se ovcom čini, vuk ga prozdere; pècore conte, il lupo le mangia, izbrojene ovce, vuk pojede; a ciccia di —, zanne di cane, lukavu jedan lukav i pô, vučjem mesu, pasje šape; il — pérde il pelo, ma il vizio mai, vuk će umrijeti u svojoj koži.

luppolo, m. hmelj.

lupus, m. (pat.) živa rana, lupus-lurco (-chi), ag. (lett.) prozdrljiv, alapljiv, alav.

luridume, m. e **luridezza**, f. odvratna nečistoća.

lurido, ag. odvratno prljav, gadno nečist.

luscinia, f. (poët.) slavuj, slavić.

lusco (-chi), ag. V. losco; fra il — e il brusco, tra — e brusco, između psa i vuka, u sutor, u sumrak.

lusinga, f. (in senso concreto) mama, vabilo; ptica od crvene kože za domamljivanje sokolova da dođu na poziv; (esperanza) nada; laskanje, ulagivanje.

lusingamento, m. laskanje; ulagivanje.

lusingare (lusingo, -ghi), v. a. mamići, namamiti, primamiti; obiknuti sokola da dođe na mamac;